

αντόνης τὸ ἥτι θελη καὶ βούλεται κλπ. Ἡ διατύπωσις αὕτη εἶναι ἡ ἀντίστοιχος τῆς τῶν βυζαντινῶν ἐγγράφων: ὡς δόξει τῇ βουλῇ καὶ θελήσει σου ἢ ὡς δόξει ὑμῶν τῇ βουλῇ καὶ θελήσει, ἡ ἀπαντῶσα εἰς ἔγγραφα ἐκ Σμύρνης, τῶν ἐτῶν 1181 καὶ 1213, ἐν FR. MIKLOSICH et JOS. MÜLLER, *Acta et diplomata graeca medii aevi sacra et profana*, IV, Vindobonae 1871, σελ. 123 καὶ 118. Βλέπε καὶ Α. ΚΑΤΣΟΥΡΟΝ, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 30, σημ. 12 εἰς ἔγγραφον 13.

1 1765: σεπτεμβρίου 28 σίφνος

2 †: διὰ τοῦ παρόντος μου φανερόνω ἐγὼ ὁ κάτωθεν ὑ-
3 πογεγραμμένος ὅτι πουλῶ καὶ παραδίδω τὰ δύο
4 μερικὰ τὸ καῖκι ὁποῦ εἶχεν ὁ ἀδελφός μου ἀρχι-
5 μανδρίτης, τοῦ ὀνομαζομένου πανώριου, κατὰ τὴν συ-
τοῦ ἀντωνίου γρυπάρη
6 νήθειαν τῶν καϊκίων τῆς πουλήσεως, τὰ ὅποια δύο
7 μερικὰ τοῦ τὰ ἔδωσα διὰ ρεάλια ἐξήντα ἢ(τοι) φ. 60
8 διὰ τὰ ὅποια ἔχει νὰ μοῦ ἐγχειρίσῃ εἰς Χίον τῶρα
9 ρεάλια τριάντα, καὶ ἐρχόμενον τὸ καῖκι καλὸν
10 κατευόδιον νὰ μοῦ δώσῃ τὰ ἄλλα τριάντα πέρα(;) τῆς κτίσεως 512
11 τὸ παρὸν ταξεῖδι νὰ εἶναι ἐδικόν μου ὁμοίως καὶ
12 τὰ ρίζιγα. καὶ ἀπὸ ταξειδίου πλέον νὰ εἶναι καὶ
13 νὰ ὀνομάζεται τοῦ ἀντωνίου νιοῦ νικολάου γρυπάρη νὰ
14 τὸ ἔχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του κάνοντάς το ὡς θέλει καὶ βού-
15 λεται οὐδεὶς ἐναντιούμενος εἰς αὐτὸ οὔτε τὸ ἓνα μέ-
16 ρος οὔτε τὸ ἄλλο ἀλλὰ νὰ εἶναι παντὸς ἐλεύθερον
17 εἰς χεῖρ(ας) τοῦ ρηθέντος ἀντωνίου ὅθεν εἰς ἔνδειξιν δίδω
18 τὸ παρὸν μου εἰς κάθε καιροῦ ἐνδειξιν
19 ἀναγνώστης γρυπάρης στέργω σιὰ ἄνωθεν
2^a X. 20 ἀντώνιος νικολοῦ γρυπάρη στέργω τ[ὰ] ἄνωθεν
[Εἰς τὴν δευτέραν σελίδα]

3^a X. 1 ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος ἀδελφός τοῦ ὀπισθεν ὑπογεγραμμέν(ου) ἀ-
2 ναγνώστη γρυπάρη καὶ καθολικὸς νοικοκύρης εἰς τὰ δύο μερικὰ
3 τοῦ καϊκίου τοῦ λεγομένου πανώριου βεβαιώνω τὴν παροῦσαν πούλησιν

Verso

4^a X.; 1 πούλησις τοῦ πανόρ-
2 γου. τοῦ καϊκίου